

ДЕТСКА РАДОСТЪ

станемъ, ще червимъ яйцата.

Азъ ѝ отговорихъ:

— Добре, че ме съти да свикамъ децата. А знаешъ ли, бабо, че вчера научихъ нова майстория. Знамъ да боядисвамъ яйцата чудесно. И всичко ще стане и бързо и лесно. Леснината утре азъ ще ви открия.

Съобщихъ веднага на моитъ хора. На сутринята рано да бждатъ събрани у дома на двора. Не забравихъ сжщо Алберта и Лора. И тѣхъ азъ поканихъ.

Сутринята въ четвъртъкъ всички се събрахме. Баба Цоцалана изнесе яйцата, Азъ бои приготвихъ въ дълбоки паници. Изнесохъ стъклото съ дървеното масло. И въ всѣка паница капнахъ надъ боята ситни капки масло. После се провикнахъ:

— Давайте яйцата! Едно по едничко всичкитъ ще минатъ презъ мойтъ паници! Оттамъ ще излъзатъ въ чудесна премяна.

И както имъ рекохъ, тъкмо така стана. Едно по едничко потапахъ яйцата въвъ всички паници. После ги изваждахъ пѣстри и засмѣни.

Чудѣха се всички. А най-много баба.

— Абре Патилане, ти чудеса правишъ!

— Бате Патилане, и нашитѣ яйца така ще нашаришъ!

— И нашитѣ сжщо!

— И наштѣ!

— И наштѣ!

Данчо се затири. Яйцата донесе. После Дана, Гана. И Ганчо и Панчо. И малката Мика отъ кѣщи яйцата съ кошница домъкна. Сетне се разтича и махлата свика. Надойдоха баби. Надойдоха майки. Изпълни се двора.

— Чакайте, бе хора!—викнахъ имъ задъханъ.— Всички яйца тукъ все ще ги нашаря. Ала самъ не мога. Помощници трѣбватъ!

Изъ единъ гласъ викна моята дружина:

— Че така кажи бе, бате Патилане! Знаешъ какъ сме ние за работа жадни!

И грабнаха всички паници, лъжици, и бои, и четки, масло въ стъкленици. И работа кипна за чудо и приказъ. Всѣки боядисва. Всѣки цапа, шари и боя размазва накждето свари.

Така чакъ до пладне яйцата червихме. Докато най-после и ние самитѣ на шарени яйца се преобразихме.

Тогавъ пристигна майсторътъ Лавренти. Викна отъ вратата:

— Скоро, Патилане, оставяй яйцата! Ела се разправай съ сърдити клиенти. Отъ сутринята чакатъ! Съседката Недка дори се заплака: „Ако днеска,